

ταξίδι στη Σκωτία

Κείμενο - Φωτογραφίες:
ΙΩΑΝΝΗΣ ΞΗΡΟΣ

(ανάβαση στο Ben Nevis)

Πολιτιστικό και αθλητικό ταξίδι στη Σκωτία πραγματοποιήσε από 13 μέχρι 27 Μαΐου 2013 ο Σύλλογος Δρομέων "Απόλλων Αττικής" υπό τον Πρόεδρο αυτού Κωνσταντίνο Σάμιο, με σκοπό τη συμμετοχή στο Διεθνή Μαραθώνιο του Εδιμβούργου.

Στην αποστολή συμμετείχε και ο γράφων, μέλος του ΕΟΣ Αχαρνών.

Μετά την προσγείωση στο αεροδρόμιο Heathrow του Λονδίνου ακολούθησε πεντάωρη διαδρομή με τρένο μέχρι το Εδιμβούργο, όπου η δεκαμελής ομάδα είχε την ευκαρία να απολαύσει μια υπέροχη θέα της αγγλικής υπαίθρου, καταπράσινης και διάστικτης από λιμνούλες και ποτάμια, στολισμένης με αισθητικά άλση και χωριά.

Το Εδιμβούργο, πανέμορφη πόλη, είναι η αρχαία πρωτεύουσα των Σκώτων με επιβλητικά μεσαιωνικού τύπου κτίρια, κατασκευασμένα με γκριζα πέτρα, γοθικού ρυθμού. Εκεί βρίσκεται το εθνικό κοινοβούλιο των Σκώτων και το περίφημο Κάστρο του Εδιμβούργου, πόλος έλξης χιλιάδων επισκεπτών, όπου φυλάσσεται η παρακαταθήκη της ιστορίας της Σκωτίας.

Η επόμενη ημέρα (24 Μαΐου) ήταν αφιερωμένη στη σκωτική ύπαιθρο και στον τρόπο ζωής των ντόπιων. Μια υπέροχη ολόημερη εξόρμηση στα διάσημα Highlands (Χάιλαντς) στη βόρεια περιοχή της Σκωτίας, τη χώρα των Θρύλων «I have nine Greeks behind me, I'll need a gun» είπε την ατάκα του ο αστειολόγος οδηγός, αντιδρώντας

έξιπνα στην ελληνική φλυαρία μας. Το ταξίδι όμως ήταν μια βουτιά στην ιστορία κατά την ημέρα εκείνη.

Η κεντρική και νότια Σκωτία είναι περιοχές πεδινές με κλασικά ευρωπαϊκά πεδινά πράσινα και εντόνως καλλιεργούμενα τοπία.

Τα Χάιλαντς όμως δεν είναι έτσι. Η περιοχή είναι κυρίως ορεινή-ημιορεινή με εναλλασσόμενες περιοχές ποταμών, λιμνών, δασών, ακόμα και αρκτικής τούνδρας, χαμηλής πώδους βλάστησης καφεκίτρινου χρώματος.

Τα βουνά δεν ξεπερνούν τα 1340μ, πλην όμως είναι επιβλητικά και πετρώδη. Βαθείες χαράδρες χαράσσουν το τοπίο με λίμνες και ποτάμια ανάμεσά τους, δίνοντας την εικόνα μιας χώρας απίστευτης ομορφιάς, εξηγώντας ταυτόχρονα και την απομόνωση και τον εθνικισμό και το χαρακτήρα των Σκώτων.

Αξέχαστη εμπειρία η διαδρομή με πλοίο στη λίμνη των θρύλων Loch Ness με το κάστρο Urquhart (Ούρκουαντ) να δεσπόζει επ' αυτής. Σημειωτέον ότι τα διάσπαρτα στη Σκωτία κάστρα είναι αρρήκτως συνδεδεμένα με την ιστορία της.

Η επόμενη ημέρα (25 Μαΐου) ήταν για τον γράφοντα ημέρα ανάβασης σε ένα άλλο εθνικό σύμβολο της Σκωτίας, το επιβλητικό όρος Ben Nevis (Μπεν Νέβις), το Big Ben των Σκώτων. Όρος ύψους 1340μ. με αρχή εκκίνησης το μονοπάτι Pony Rath (Πόνι Παθ), 3 χλμ από την όμορφη κωμόπολη Fort William στην οποία έφτασα με τρένο την 12.10 μμ. από Εδιμβούργο. Η ανάβαση την οποία πραγματοποίησα με όση ταχύτητα μπορούσα διήρκεσε 3 ώρες, πλην όμως η ανάγκη να προλάβω το τελευταίο τρένο των 5.30μμ. με ανάγκασε να εγκαταλείψω στα 1050μ. το τελευταίο 1/3 της διαδρομής (με υψόμετρο εκκίνησης τα 20μ) και να κατέβω κυριολεκτικά τρέχοντας προς Fort William σε 1 1/2 ώρα.

Αυτά συμβαίνουν. Σημειώνω πάντως ότι σ' αυτό το πετρώδες επικλινές βουνό ευχάριστη έκπληξη μου προξένησαν οι εκατοντάδες (ναι εκατοντάδες) Σκώτοι ορειβάτες που ανέβαιναν το εθνικό βουνό της Σκωτίας σε σημείο να θυμίζει... λεωφόρο σε ώρα αιχμής.

Την Κυριακή 26 Μαΐου έλαβε χώρα ο Μαραθώνιος Αγώνας του Εδιμβούργου. Κλασικές εικόνες μαραθώνιου δρόμου, χιλιάδες λαού εκατέρωθεν της διαδρομής των 42 χλμ. που επευφημούσαν τους δρομείς, τέλεια οργάνωση. Ο γράφων βέβαια δεν έλαβε μέρος σ' αυτόν λόγω της προηγούμενης ορειβασίας.

Κλείνοντας το σημείωμα, οφείλω να ναφέρω ολίγα τινά για τη Σκωτική ιστορία. Αρχαίο κελτικό φύλο με ιρλανδική προέλευση κατέκτησε τη Σκωτία πριν 1500 χρόνια νικώντας τους Πίκτους. Ο εκχριστιανισμός τους σήμαινε γι' αυτούς ως συνήθως, είσοδο στον πολιτισμό. Οι Ρωμαίοι ονόμασαν τη Σκωτία Καληδονία (το Τέρμα της Γης). Η φεουδαρχία και οι πρώτες κωμοπόλεις (burghs) άρχισαν από το 1100 και μετά, ενώ ήδη Σκανδιναβοί και Άγγλοι και Γάλλοι ιππότες είχαν έλθει στο Βασίλειο των Σκώτων φέροντες μαζί τους και πολιτιστικές επιρροές.

Το 1286 ο Εδουάρδος Α΄ της Αγγλίας εισέβαλε στη Σκωτία, αλλά μέχρι τα μέσα του 14ου αιώνα οι Σκώτοι απέκτησαν την ανεξαρτησία τους από τους Άγγλους. Η δυναστεία των Σπιούαρτ με κυριότερη εκπρόσωπο τη βασίλισσα Μαρία, σύγχρονη της Ελισάβετ Α΄ της Αγγλίας (16ος αιώνας) οδήγησε τη Σκωτία στην Αναγέννηση.

Το 1603 ο Τζέιμς ΣΤ΄ της Σκωτίας κληρονόμησε τον αγγλικό θρόνο και το 1707 με την Ενωτική Πράξη τα κοινοβούλια Αγγλίας και Σκωτίας συνενώθηκαν σχηματίζοντας έτσι το Ηνωμένο Βασίλειο, επίσημη ονομασία της Βρετανίας έως και σήμερα. Οι πραγματικοί λόγοι όμως της Ένωσης, πέραν των συνήθων δυναστικών συγγενειών ήταν καθαρώς πρακτικοί και ισχύουν έως και σήμερα. Η ηρωική, πλην όμως μικρή, φτωχή και μακρινή Σκωτία είχε ανάγκη ενώσεως με το ισχυρό και ναυτικό αγγλικό βασίλειο με τις ισχυρές προοπτικές.

Σε αντάλλαγμα, οι Άγγλοι μπορούσαν να βασιστούν σε ένα σώμα πολεμιστών, απaráμιλλης πολεμικής τέχνης και ισχύος, απαραίτητο για την επέκτασή τους.

Η στρατιωτική ιστορία των Highlanders (Χαίλάντερς) παντού όπου πάτησε βρετανικό πόδι, συμπεριλαμβανομένων των Ναπολεοντειών και των Παγκόσμιων πολέμων είναι αξία υψίστου σεβασμού και αναγνωρίσεως.

Η δημιουργία της αποικιοκρατικής βρετανικής αυτοκρατορίας θα ήταν αδύνατη χωρίς τη στρατιωτική αρετή των Highlanders. Αυτό ήταν το μυστικό της επιτυχίας της.

Ισχυρές τάσεις ανεξαρτησίας υπάρχουν ακόμη στη Σκωτία, πλην όμως η εκτίμηση του γράφοντος είναι ότι η χώρα ουδέποτε θα αποσχισθεί από την Αγγλία.

Οι λόγοι της Ένωσης του 1707 ισχύουν ακόμη.

Σε κάθε περίπτωση συνιστώ ένα ταξίδι στη χώρα των θρύλων και των ηρώων.

